

Školní časopis

EDISONKA

Hororové vydání

10 Kč

ÚVODNÍK

Milí čtenáři,

jak jste si již jistě zvykli, každé vydání časopisu je jedinečné a speciální. Ani toto číslo nebude výjimkou. Tentokrát se vás budeme snažit vyděsit! Zavzpomínáte na uplynulý Halloween, ale také na další svátky období října a listopadu. Přečtete si několik děsivých příběhů, ale také vzpomenete s osmáky na přírodovědný kurz. Samozřejmě nechybí ani křížovky, omalovánky a oblíbený horoskop. Redakce se opravdu snažila, a tak jí držte palce na začátku prosince, neboť vybraní redaktoři jedou opět reprezentovat ZŠ Edisonovu na vyhlášení celostátní soutěže Časopis roku 2014 do Brna.

Přejeme vám pěkné čtení,

ČASOPIS ROKU 2013

Vaše redakce

Členové redakce:

Pokorná Tereza (9. A) (-tepo-)
Šípová Anna (9. A) (-ansi-)
Fabiánová Michaela (9. C) (-gustav-)
Kirová Silvia (9. C) (-siki-)
Koppová Tereza (9. C) (-teko-)
Lejčková Nikola (9. C) (-leni-)
Šťastná Aneta (9. C) (-stan-)
Fišerová Adéla (8. A) (-adfi-)
Hübllová Nikola (8. A) (-huni-)
Schiller Pavel (8. A) (-schpa-)
Mudrik Jakub (7. B) (-jamu-)
Čilichová Veronika (6. A) (-věci-)
Radníková Zuzana (5. B) (-zura-)
Schillerová Alena (5. B) (-schal-)

Obálka:

Pavel Demjan

Korekce:

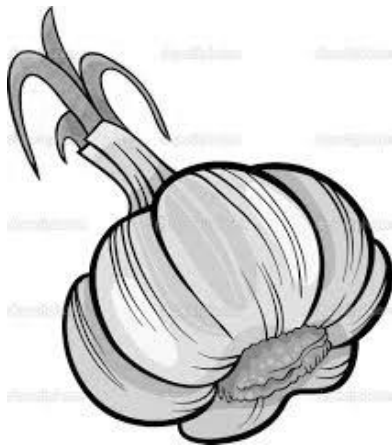
Zuzana Eliášová (-zuzel-)

Pavel Demjan (-demy-)

DRACULA

Určitě všichni znáte Dracula jako upíra, co nesmí chodit na slunce, vadí mu česnek a má velké tesáky. Tušíte ale, že postava Draculy vychází z reálně doložené historické postavy? Že ne? Tak čti dál a dozvíš se více!

Jeho Milost Vláda III., knížete Draculy, který si vysloužil přezdívku Tepes (cepeš), co znamená rumunsky Napichovač. Narodil se roku 1431 a zemřel v roce 1476, ale existují dvě teorie jeho smrti. 1) zemřel v souboji s Turky nebo 2) byl zavražděn vlastními muži kvůli své krutosti.

Své přízvisko „Napichovač“ získal díky zálibě v popravách narážením na kůl. Koluje o něm spousta legend, například, že se učil magii od samotného ďábla, že při popravě 20 000 tureckých zajatců pořádal hostinu, že velitele vojsk nechával narážet na zlatý kůl, ale za upírství nikdy obviněn nebyl.

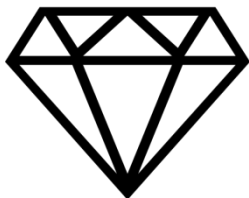
Jeden rumunský archiv ale uchovává dokument datovaný mnoho let po jeho smrti, přesto podepsán jeho nezaměnitelným podpisem. Tento dokument údajně stvrzuje ještě 15 podpisů tehdejších veřejných hodnostářů, kteří před Boží tváří stvrdili, že onu listinu podepsal vlastní rukou Boží vůle jejich pán vojvoda Vlad. A Draculův hrob v klášteře na ostrově Snagor byl údajně nalezen prázdný.

Je tedy možné, že Dracula byl nesmrtelný? Co když se mezi námi nachází ještě teď? To už asi nezjistíme, protože se může nacházet kdekoliv.

-tepo-

Potkáváte ve městě, nebo v obchodním centru „divné“ lidi i přes to, že není Halloween? Rozhodla jsem se vám vypsát něco k různým stylům, které připomínají kostýmy na Halloween. Doufám, že pochopíte, jak se projevuje styl a jak se začaly projevovat mezi lidmi.

Jako první vám představuji styl „Scene“.

Jde o druh lidí, kteří chtějí jedním slovem „vyčnívat“, snaží se být originálními, ale hodně lidí si to plete se stylem „EMO“. Rozdíl mezi těmito dvěma styly je, že styl Scene je veselejší oproti tomu, že EMO oplakávají svůj život celé dny a nechtějí s tím dělat nic jiného, než ubližovat si. Styl se projevuje natupírovanými vlasy a tmavým make-upem. Tento styl se začal projevovat ve Spojených státech roku 2000. Podle mého na Halloween chtějí být originální, takže volí Sugar Skull (druh líčení) nebo něco podobného.

LIFESTYLE

Jako druhý jsem si vybrala styl „Gothic“.

Gothic má zálibu v temnějších stranách umění, většinou nosí černé korzety, mini šaty a kabáty. Gothic style není pouze o hudbě, ale je to umělecký styl. Většinou ho lidé považují za morbidní styl. Ale když si to tak vezmete, smrt je součástí života. Styl se dá poznat podle černých doplňků na krku a podle mého, nějaký ten piercing by neměl chybět. Tento styl vznikl v osmdesátých letech. Teď si pokládám otázku, za co se tak převlékají na halloween, určitě to bude něco s upíří tematikou.

Jako poslední jsem si vybrala styl „Emo“.

Tenhle styl je vyznavač temnoty a všeho co se týká smrti a života. Emo styl pochází z Punku, takže co se týče vlasů, tak volí výrazné barvy vlasů.

Oči by měly být zvýrazněné hlavně černou barvou, stíny používají i kluci, takže nebudte překvapení, až někoho uvidíte. Podle mě berou svět jako černo-bílý film na plátnu, což určitě nebudou radostné myšlenky. Tento styl vznikl v 19. století a byl to stín punk rockového stylu. Co se týče Halloweenu, budou mít čarodějnický kostým, kluci budou volit něco v černých barvách.

Když si tu tak píšu o stylech, tak mě napadlo představit také kostýmy, které na Halloweenu nesmějí chybět, takže jich pár vyberu a rozepíšu, kdo vlastně byl těmi bytostmi.

Čarodějnice začaly jako symbol Halloweenu chápat dávní Pohané. S příchodem křesťanství nicméně začaly být čarodějnice vnímány jako symbol zla.

Piráti byli loupežníci, kteří kradli lodě. Lidé, kteří se chtěli stát pirátem, prahli po dobrodružství. Takže nevidím důvod, proč si nevzít pirátský kostým, přece když je plný dobrodružství? ☺

Superhrdina je vymyšlená postava, která je původem z Ameriky. Superhrdinové se objevují ve filmech, v literatuře a komixech. Každý má svého superhrdinu jiného, někomu se líbí superman a někomu Batman, proto se na nějaké události jistě sejde superhrdinů více.

Duch znamená původně oživující princip, odlišující živé od mrtvých. Podle mě duchové neexistují, ale věřím, že když někdo umře, jeho duše pořád zůstane s námi.

Upíři byli mytologické bytosti, které se živili lidskou krví. Mnoho lidí zná upíry z upířích filmů. Například film Dracula nebo hodně populární Twilight, podle mě každý si představuje jenom pití krve, takže to upřesním. Jednalo se o mrtvého, který žvýká v hrobě své tělo, polyká části svého oděvu nebo prostěradla, do kterého byl zabalen. Způsoboval smrt nejprve příbuzných, později i vzdálenějších osob.

Upíří srdce

„Elly, věříš na upíry??“ „Ne, proč bych měla, jsou to nadpřirozená stvoření, která si lidé vymysleli, aby strašili malé děti.“ „Ale proč už tolikrát našli červené stopy pod postelí?“ „To já nevím, bůh ví, co to bylo... zapomeň na to. Kdo vůbec jsi a jak to, že znáš mé jméno?“
Čti dál, jestli tě zajímá, co se bude dít...

Zazvoní mu telefon a řekne: „Musím jít, snad se ještě někdy uvidíme.“ Elly nechápe toho podivného chlapce s bílou pletí a lesklýma očima oblečeného v černých kalhotách a černém tričku. Ale co, jde na autobus a jede domů. Celé odpoledne nemůže zapomenout na to, co se jí ptal. „Proč by se mě ptal na tohle a kdo to vůbec byl?“ Vůbec netuší a nemůže na to přestat myslet.

Druhý den ráno jde do školy a uvidí toho chlapce u nich v šatně. Elly se otočí a sundá si bundu, ale nedá jí to a chce se ho zeptat na tolik věcí a tak se otočí, ale on už tam není. Elly se malinko zděsí a v duchu si říká: Začínají se tu dít zvláštní věci...

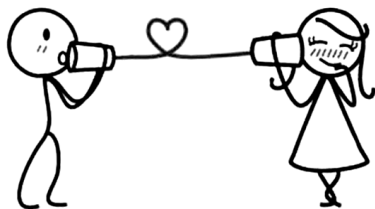

Elly přijde do třídy, připraví si a jde na záchod, vrátí se a uvidí toho chlapce, co byl v šatně a co se jí venku ptal na ty divné věci. Sedí vzadu v lavici a Elly chce jít za ním, ale vzápětí zazvoní. Do třídy vstoupí učitelka se slovy, že mají nového spolužáka ve třídě jménem Jack. Aha, tak už aspoň vím jeho jméno.

O hodině k Elly doletí zmuchlaný papírek a na něm je napsáno: Nechceš dneska po škole někam zajít? Elly se otočí a Jack se na ní usměje. Elly odepíše: jo, jasně, ráda. V duchu si říká, třeba to bude fajn. Po škole si vyrazí ven a stráví spolu celé odpoledne. Skoro každý den spolu chodí ven. Smějí se spolu, baví se o všem možném, sedí spolu na obědě, pomáhají si s úkoly a mnoho dalších věcí. Elly se s Jackem cítí šťastně a postupem času se z nich stávají nejlepší přátelé.

Po měsíci si Elly začne uvědomovat, že Jack je skvělý kamarád, ale ona k němu cítí víc než přátelství. Ale věděla, že když mu to řekne, zničí jejich přátelství.

V pondělí ráno vstala, šla se nasnídat a vidí tátu číst noviny, jako každé ráno. Táta dočte noviny, položí je před Elly a řekne: „Elly, přečti si ten článek na straně deset, určitě to budete řešit ve škole“. Elly čte a v článku se píše, že v posledním měsíci se stalo hrozně moc vražd a ještě se nenašel pachatel. Vždy našli díru v břiše a otisky zubů na krku.

Otisky nevypadaly jako otisky lidských zubů, spíš nějakého velkého psa, nebo něčeho takového. Elly dočte, podívá se na tátu a řekne: „Zvláštní, nechápu to, ale už musím do školy, tak odpoledne to dořešíme, ahoj.“ Celou cestu do školy přemýšlí o těch zvláštních vraždách a najednou před ní stojí Jack a tváří se vážně. Elly se rozzáří oči, ale dívá se proč se tváří, jak kdyby mu někdo umřel.

„Jacku, co ti je? Něco se stalo?“ Jack se na Elly ani nepodívá a odpoví: „Už se nebudeme dál bavit, bude to tak lepší.“ Elly nevěřícně kouká a řekne: „Proč? Udělala jsem snad něco?“ Jack potichu řekne: „Ne, je to složité, neřeš to.“ Elly vůbec ničemu nerozumí a zeptá se: „Co je na tom složitého?“ Jack na ní zařve: „Pochop to, je konec se vším,“ a uteče rychle do školy. Elly ztuhne jako přimrznutá a vůbec ničemu nerozumí.

Jack říká „Tak teď ti to konečně můžu vysvětlit. Jsem upír a ty vraždy jsem způsobil já a má rodina.“ Elly se začíná bát, ale přeci jenom ví, že upíři neexistují a řekne: „Ale upíři neexistují, jen ve filmech a knížkách.“ Jack jí odpoví: „My existujeme, ty otisky zubů na krku jsou naše, proto jsem na obědě nikdy nic nesnědl, proto se na slunci třpytím a spousty dalších věcí.“

Není jisté, jestli upíři existují, ale jedno jisté je. Jestli existují, krev jim bude vždy na prvním místě. Nevíme, jestli existují a podle mě to ani nezjistíme. Ale podle mě to bude tak lepší. Já už nemůžu udělat nic jiného, než popřát všem veselý Haloween ☺.

Srdce jí tluče jako by chtělo utéct a slzy se jí hrnou do očí. Celý den ve škole se na ní ani nepodíval. Večer se Elly vrací z kroužku klavíru a přistoupí k ní osoba v černém hábitu. Elly neví, kdo to je, ale vzápětí si osoba sundá kapuci a Elly vidí Jacka.

Elly mu uvěří a začne utíkat, ale Jack jí chce zastavit a říct, že jí neublíží. Jak jí chytí za ruku, Elly se chce vysmeknout, ale Jack jí omylem škrábne, ucítí krev a vrhne se na ní a svalí jí na zem. Elly začne brečet a křičet: „Ovládej se, jsme přátelé, Jacku, prosím!“ Ale marně, Jack jí zabije. Elly je další obětí a pro Jacka bude krev vždy na prvním místě. Druhý den Elly najdou mrtvou. Nikdo nikdy nezjistí, kdo to byl. Jack už se nikdy v jejich městě neukáže.

PÁTEK 13

Dne 13. 11. roku 1465 se uskutečnila vražda sedmi mužů. Tato vražda se nedala vůbec vyřešit. Případ byl odložen. A dům, kde se vražda stala, byl znovu na prodej. Roku 1596 dne 13. 11. se o něj začali zajímat a po týdnu se prodal. Koupila ho Alexandra, která milovala staré domy. Za rok, dne 13. 11., když Alexandra měla dvě děti Luka a Adama a v noci všichni spali, se objevil zvláštní přízrak, měl masku jako smrtka a nůž ostrý jako lví dráp a podřízl Alexandře hrdlo. A její děti šly do dětského domova.

V roce 1765 dne 13. 11. se o dům zajímal pár jménem Jamajkovi, kteří nabídli za dům hodně peněz. Takže dům byl znova prodaný. O tři roky později, když všichni spali, najednou se objevil temný přízrak s nožem a usekl jim obě hlavy. Tato vražda se znovu řešila, ale nevyřešila. Takže temný démon znovu zaútočil. A dům byl znova na prodej.

V roce 1973 dne 13. 11. se o dům zajímal jeden křesťan jménem Abel. Tento křesťan měl zkušenost s ďáblem. Takže si ho koupil. O pět let později v ten samý den na něj večer zaútočil démon, ale Abel ho odehnal a tím konečně ukončil po staletí trvající trápení toho tajemného domu.

Narození - osobnosti

Zajímá vás, jaká osobnost má v listopadu narozeniny? Chcete být v obraze?

1. listopad - **Aishwarya Rai Bachchan**, indická herečka, zpěvačka, tanečnice a modelka, které bude 41 let.

2. listopad - **David Schwimmer**, kterého byste mohli znát z amerického seriálu Přátelé, kterému bude 48 let.

3. listopad - **Kendall Jenner**, modelka, které bude 20 let.

4. listopad - **Matthew McConaughey**, americký herec, který hrál například ve filmu Bláznovo zlato, kterému bude už 46 let.

5. listopad - **Kevin Jonas** z Jonas Brothers, který hrál v Camp Rocku a bude mu 28 let.

Aishwarya Rai Bachchan

Emma Stone

6. listopad - **Emma Stone**, herečka, která hrála ve filmu Amazing Spiderman Petera Parkera holku, bude jí 26 let.

7. listopad - **David Guetta**, DJ, bude mu 48 let.

8. listopad - **Gordon Ramsay**, světoznámý šéfkuchař, kterému bude 49 let.

9. listopad - **Eric Dane**, americký herec, bude mu 42 let.

10. listopadu by oslavila své 37. narozeniny americká herečka a zpěvačka **Brittany Murphy**, která zemřela ve věku 32 let.

11. listopad - **Leonardo DiCaprio**, americký herec, který ztvárnil roli Jacka ve filmu Titanic, bude mu 40 let.

12. listopad - **Anne Hathaway**, herečka, které bude 32 let.

13. listopad - **Whoopi Goldberg**, americká herečka, komička, zpěvačka a scenáristka, které bude 59 let.

14. listopad - **Josh Duhamel**, americký herec, který oslaví své 42. narozeniny.

15. listopad - **Shailene Woodley**, americká herečka, která hrála Hazel Grace ve filmu Hvězdy nám nepřály nebo Tris v Divergenci, bude jí 22 let.

Gordon Ramsay

16. listopad - **Siva Kaneswaran**, člen skupiny The Wanted, kterému bude 26 let.

17. listopad - **Rachel McAdams**, kanadská herečka a oslaví své 36. narozeniny.

18. listopad - **Owen Wilson**, americký herec, komik a scénárista, kterému bude 46 let.

19. listopad - **Calvin Klein**, americký módní návrhář, kterému bude 72 let.

Rachel McAdams

Owen Wilson

20. listopad - **Josh Turner**, americký herec a zpěvák, oslaví své 37. narozeniny.

21. listopad - **Carly Rae Jepsen**, kanadská zpěvačka, proslavená hitem „Call me maybe“, které bude 29 let.

22. listopad - **Mark Ruffalo**, americký herec, režisér, producent a scenárista, kterému bude 47 let.

23. listopad - **Miley Cyrus**, americká zpěvačka a herečka, známá také jako „Hannah Montana“, bude jí 22 let.

24. listopad - **Sarah Hyland**, americká herečka, které bude 24 let.

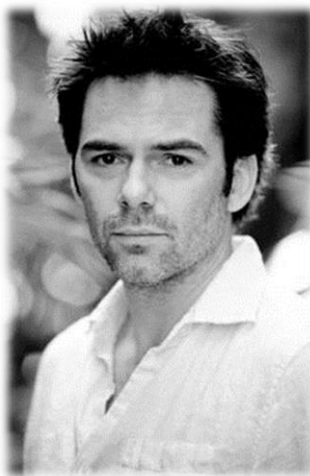
25. listopad - **Billy Burke**, herec, scénárista a producent oslaví 48. narozeniny.

26. listopad - **Rita Ora**, herečka a zpěvačka, které bude 24 let.

27. listopad - **Billy Nye**, americký komik, herec a scénárista, oslaví své 59. narozeniny.

28. listopad - **Karen Gillan**, britská herečka, které bude 27 let.

29. listopad - **Laura Marano**, americká herečka, která hraje Ally v seriálu Austin a Ally a bude jí 19.

Billy Burke

30. listopad - **Ben Stiller**, americký herec, režisér a scenárista, kterému bude 49 let.

Přírodovědný kurz

Jako každý rok jezdí osmé třídy na přírodovědný kurz se zaměřením na matematiku, chemii, fyziku, zeměpis a samozřejmě přírodopis. Tento rok tomu bylo zrovna tak. Náplní kurzu je se naučit předměty v praxi a dostat známku za celý pobyt kurzu, která je velmi důležitá a počítá se do vysvědčení. Od vyprávění deváťáků jsme slyšeli, že to bylo skvělé, a tak jsme se nemohli dočkat...

V pondělí ráno jsme se sešli na hlavním vlakovém nádraží v Teplicích a vyrazili směr Kytlice. Naší první zastávkou byla děčínská zoo, kde jsme se rozdělili do skupin po čtyřech či třech lidech a každá skupinka si vymyslela vlastní jméno, pod kterým se bude skrývat celý týden. Naše jména byla velmi zvláštní až vtipná, například Divoké Veverky, Rampelníci, Strom, Autobusáci, Rohlíci a my byly Berušky, nic lepšího nás v tu chvíli nenapadlo. Poté jsme se ještě rozdělili do skupin A, B, C, D a takhle jsme měli zůstat celý kurz. V děčínské zoo jsme ve skupinách začali plnit první úkoly nejen vědomostní, ale i fyzické. Po skončení v zoo jsme se vrátili zpět na nádraží a pokračovali v cestě přímo do Kytlice.

Od miniaturního nádraží v Kytlici, které nemělo ani lavičky, jsme ušli asi 2 km a byli konečně na místě činu. Dorazili jsme do krásného areálu a hned jsme si začali šeptat, co se asi bude dít, kdo s kým bude na pokoji a tak dále. Sedli jsme si na lavičky před penzionem a učitelé nás roztřídili do pokojů podle toho, kdo s kým chtěl být. Já byla s mými skvělými kamarádkami, takže velká spokojenost. Po vybalení věcí následovala večeře. Po večeři jsme si poslechli výklad o tom, co nesmíme a jak vlastně bude kurz probíhat, v kolik bude večerka a takové ty organizační věci. Po večeři jsme zalezli na pokoje a směli si povídat. Co vám budu vyprávět, jenom na pokoji jsme nebyli. V deset už ale všichni museli doopravdy zalézt. Chvilku jsme si ještě povídali a pak usnuli jak miminka.

Druhý den ráno jsme měli program v jednotlivých předmětech a zůstali jsme celý den v areálu. Ve středu jsme si krapet přivstali, protože následoval obávaný celodeňák. Vyrazili jsme a naší první zastávkou byla rozhledna. Hned poté jsme šli do dolů, kde nás provedl milý pan průvodce, a pak jsme zamířili do malého městečka, kde jsme si doplnili své zásoby a pokračovali dál. Naší další zastávkou byla zřícenina, kde byl úžasný výhled. A s dobrým pocitem jsme se vraceli zpátky. Po těžké cestě jsme unaveni došli do penzionu na večeri.

Ve čtvrtek ráno jsme se probudili a uvědomili si, že už zbývá poslední den. A po snídani jsme jako každé ráno plnili úkoly, které ovlivňovaly naši známku. Při obědě nám řekli, že bude orienták a že máme čas si odpočinout. Po obědě jsme šli nahoru do pokojů. Jedna holka z céčka vymyslela hru, že každý napíše na papírek nějakou osobu, pohádkovou postavu, anebo povolání a osobě vedle sebe ji nalepí na čelo. Ten, který neví, kdo je, musí hádat a ptát se na otázky, na které se dá odpovědět ano nebo ne. A když ne tak hádá další. Byla to zábava a někdo měl na čele třeba Hannah Montana, Šmoulinka, pornoherec, Austin Mahone a další osoby.

Po „odpočinku“ jsme měli běžet orienták. Záleželo na času, ale i na počtu správně vyplněných otázek a splněných úkolů. Nejdelší čas byly dvě hodiny. Ale to byli kluci, kteří se ztratili a místo aby se vrátili, hledali houby ☺. Na orientáku se stalo pár úrazů a mnozí z nás mělo pár škrábnutí. Já před koncem spadla a udělala si něco s kotníkem, takže jsem to dopajdala do cíle, ale důležité bylo, že jsme to zvládli. Všichni přežili, takže všechno bylo v pohodě. Po orientáku jsme dostali na výběr z pár aktivit. Rýžování zlata, sbírání hub a vylévání stop. A po aktivitách nás čekala večere a poté táborák.

Už během aktivit jsem si všimla, že se pár lidí spolu baví o stezce odvahy. Já teda o tom nic moc nevěděla, ale pár lidí nám šlo připravit stezku, když my ostatní byli u táboráku. Pár lidí, no strašilo jich tam snad víc, než šlo. Po absolvování stezky odvahy jsme se vrátili do penzionu. V noci jsme toho moc nenaspali a učitelé měli co dělat, aby nás donutili spát. Druhý den ráno jsme naše opět plné krosny odnesli dolů a šli na snídani. Při snídani jsme se měli dozvědět naše hodnocení za celý kurz. Učitelé řekli naše známky a každé skupině k tomu dodali ještě osobní hodnocení. Vyhlásilo se i uklízení pokojů, což vlastně vyhrály všechny holky na kurzu.

Z třiceti čtyř kluků a osmi holek museli učitelé vybrat jednoho, který byl nejlepší z každého předmětu. Ani jednu holku nevybrali, takže kluci se asi cítili velmi dobře. Po snídani jsme vyrazili na nádraží. Naší další zastávkou bylo muzeum. Cesta od nádraží k muzeu byla hodně náročná, tahat ty těžké krosny či tašky bylo za trest. Po prohlídce jsme se vydali zpátky na nádraží a jeli do Děčína. V Děčíně jsme dostali rozchod a pak už jenom tra dá domů.

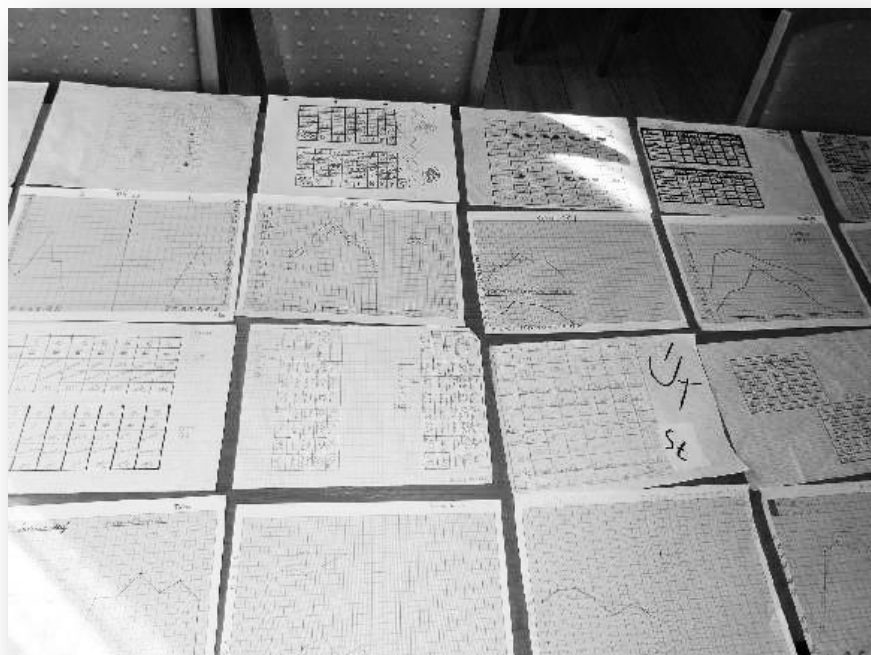

Domů se mi vůbec nechtělo. Kurz byl úžasný a hned bych se vrátila. Tolik nezapomenutých zážitků. Bylo krásné vidět, kolik vzniklo nových přátelství. Ve vlaku si povídali mezi sebou lidi, do kterých bych to nikdy neřekla. Náplní kurzu bylo dostat dobrou známku a ne lítat za klukama, jak nám učitelé pořád připomínali, ale myslím si, že mezi všemi osmičkami vzniklo přátelství, které nikdy nebylo. Na kurz se nezapomíná a vám budoucím osmákům i mladším ročníkům doporučuji, určitě tam jedte, jsou to zážitky na celý život!

-adfi-

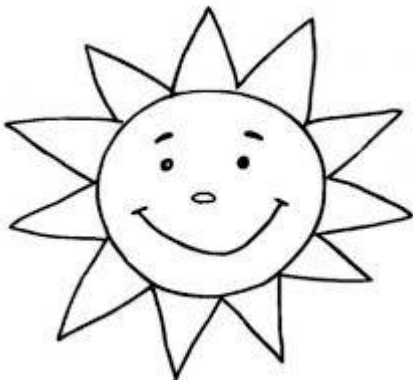

Bláznivě fobie

Snad každý zná arachnofobii, klaustrofobii atd., ale většina z vás už nezná ty méně známé fobie jako nomofobie, demofobie a jiné. A právě proto jsem se rozhodl napsat tento článek. Pro začátek jsem si pro vás vybral padesát fobií a potom se podíváme na tři z nich trochu podrobněji.

- Ablutofobie – strach z prádla nebo koupání
- Agyiofobie – strach z přecházení silnic
- Amaxofobie – strach z dopravních prostředků a především z jízdy v nich
- Ambulofobie – strach z chůze
- Anatidaefobie – strach z toho, že se na vás, někde, nějak kouká kachna
- Autofobie – strach z osamění nebo ze sebe sama
- Batmofobie – strach ze schodů
- Bendofobie – strach z práce ve fastfoodu
- Cenotofobie – strach z čehokoli nového
- Decidofobie – strach z rozhodování
- Demofobie – strach z lidí
- Domatofobie – strach z přebývání v domech
- Elektrofobie – strach z elektřiny
- Fotofobie – strach ze světla
- Geliofobie – strach ze smíchů
- Glosodetofobie – strach z dlouhých slov nebo jazykolamů
- Helifobie – strach ze slunečního světla
- OnomHexakosioihexekontahexafobie – strach z čísla 666 (údajné číslo šelmy)
- Hoplofobie - strach ze zbraní, zejména střelných zbraní
- Hematofobie – strach z krve
- Chrematofobie – strach z peněz
- Ideofobie - strach z myšlenky
- Kinezofobie – strach z pohybu
- Koprofobie – strach z vlastních výkalů
- Kyesofobie – strach z těhotenství
- Koumpounofobie – strach z knoflíků
- Levofobie – strach z věcí nalézajících se na levé straně těla
- Lykantrofobie - možná forma zoofobie, kdy se jedinec bojí vlkodlaků či přeměny ve vlkodlaka
- Maieusiofobie – strach z porodu
- Nostofobie – strach z návratu domů
- Nomofobie – strach ze ztráty či odcizení mobilního telefonu nebo strach ze ztráty mobilního signálu
- Odontofobie – strach ze zubařů
- Oktofobie – strach z čísla 8
- Oatofobie – strach z vyslovení určitého čísla nebo slova
- Oxyfobie – strach z ostrých nástrojů
- Pantofobie – též zvána panofobie, strach ze všeho
- Paraskevidekatriafobie – strach z pátku 13.
- Pediofobie – strach z hraček
- Pyrexiofobie – strach z horečky
- Rabdofobie – strach z rákosky nebo kouzelnické hůlky
- Testofobie - strach z testů
- Triskaidekafobie – strach z čísla 13
- Uranofobie – strach z nebe
- Vakcinofobie – strach z očkování
- Vitrikofobie – strach z nevlastního otce
- Wikiofobie – strach z wikipedie
- Xylofobie – strach z dřevěných předmětů a lesů
- Zytofobie – strach z piva
- Zombiefobie – strach ze zombii

Ted' si rozebereme tři z nich.

Jako první jsem si pro vás vybral **Fotofobii**. Fotofobie je strach ze světla. K této fotofobii většinou lidi přichází dědičně anebo jako vedlejší příznak některé z nemocí jako jsou například migréna nebo malárie. Fotofobii trpí i známé osobnosti jako jsou Jiří Menzel, Věra Chytilová, Michal Horáček, Bára Nesvadbová, Miloš Forman nebo Lucie Borhyová. Dále jsem si pro vás vybral **Hamatofobii**. Hamatofobie je chorobný strach z krve. Lidé s touto fobií mohou v určitých situacích ohrožovat sebe i ostatní. Ve chvíli, kdy vidí krev, nejsou schopni jednat, pomoci zraněnému. Je velmi obtížné těmto lidem odebrat krev. A jako poslední jsem zvolil **Lachatofobii**. Lachatofobie je strach ze zeleniny, ale to neznamená, že by osoba trpící touto fobií, nejedla většinu zeleniny, protože třeba brambory sníst zvládnou.

-schpa-

OSTROV PANENEK

Toto není noční můra ani scéna z hororového filmu, to je skutečnost. Isla de las Munecas (Ostrov Panenek) je malý uměle vytvořený ostrov v kanálech jezerní krajiny Xohimico, části Mexico City.

Panenky jsou tam všude rozvěšeny na stromech, na zemi a na dřevěných plotech, na šňůrkách na prádlo a zírají na vás jejich neživé oči a prázdné oční důlky. Jejich špinavé vlasy připomínají pavučiny a kůže se loupe z obličejů. Všude jsou poházené jejich bezvládné končetiny, hlavy oddělené od trupů jsou nabodnuty na kůly.

Stovky poničených panenek zdobí ostrov jako strašidelné vánoční ozdoby. Panenky, ač samy vypadají strašlivě, mají ostrov chránit před duchem utonulé dívky.

Majitelem ostrova byl kdysi místní farmář, Don Julián Santana. Legenda praví, že v roce 1950 viděl utonout v kanálu malou dívku a její duch tam od té doby straší. Proto začal po celém městě rozvěšovat panenky, které našel na smetištích. Během padesáti let jich nasbíral více než patnáct set. Nejstarší z panenek tam stále visí a z dálky vypadá jako mrtvé dítě. V roce 2001 Santana zemřel na infarkt a jeho hrob značí malý bílý křížek blízko u vody. Ostrov teď obývá jeho příbuzný Anastasio a vytvořil z něj turistickou atrakci. Říká, že duch té malé dívky tam stále je. S panenkami se nesmí hýbat. V noci podle jeho slov panenky ožívají, otáčejí k sobě hlavy a šeptají si. Je to prý děsivé, ale on si na to zvykl. Duchové figurují v mnoha místních legendách a Anastasio tvrdí, že jsou skuteční a je důležité je uctít dary. To samozřejmě platí i pro turisty, jinak je duchové budou strašit ve snu.

Strach? ... proč ne!

Komedie, román, sci-fi...a co třeba horor? Někteří lidé hororové filmy nemohou vystát a druzí se na něj rádi podívají. Někdo zkoukne horor a v noci je pro něj velkým problémem si v klidu dojít na záchod. Vy máte rádi pocit strachu? A proč ho vlastně záměrně vyhledáváme v podobě hororů?

Strach si dojít v noci na záchod, pocit úzkosti, když je tma nebo přehozená peřina až nad hlavu, aby na nás náhodou něco nevyskočilo zpod postele. Určitě mnozí z vás tyto pocity znají. Většinou je máme po hororech, ale proč se na ně tedy dobrovolně podíváme?

Odjakživa jsou lidé velmi zvědaví, rádi překonávají nebo objevují nové věci. Tak to platí i s překonáváním strachu. Dříve byla doba o něco horší, o něco strašidelnější. Lidé chodili spát s vytím vlků, zatímco my se zvukem aut a blikáním světel z velkoměsta. Lovili potravu, aby vůbec zahnali nepřetržitý hlad, my ovšem zajdeme do obchodu nebo do restaurace, kde máme výběr z desítek druhů jídel. Bydleli v jeskyních. My v bytech, či rodinných domech, který je oproti jeskyni opravdu komfort ☺. Měli dostatečné množství adrenalinu, který nám v této době chybí, proto si pustíme horor. Dalším způsobem jsou i adrenalinové sporty, které zvyšují adrenalin v těle také. Každý máme radši jiný typ hororu. Někdo psychologické, někdo krváky a někdo nemá rád horory vůbec ☺. Američtí vědci také zjistili, že člověk má u hororu potěšení z toho, že se bojí a je za to rád.

Listopadové svátky

Myslíte si, že znáte všechny svátky přelomu října a v listopadu? Že se točí jenom kolem halloweenu a dušiček? Že jo? Tak se přesvědčíme.

31. 10. - Halloween – Název vznikl z „All-Hallows-Eve“ tedy „Předvečer všech svatých“. Halloween představuje především vydloubané dýně, strašidelné historky, duchové, ale také čarodějnice i jiná strašidla, koledování a ohně. Typickými barvami jsou černá a oranžová. V Česku se Halloween moc neuchytil, přesto můžeme kolem sebe často vidět halloweenskou výzdobu, hlavně tedy u různých

2. 11. – Dušičky – Na počest zesnulých pokládáme na hroby živé květiny. Proč živé květiny? Živé květiny symbolizují věčný život. V České republice je vzpomínka na všechny naše zemřelé vedle Vánoc největším společně prožívaným dnem

17. 11. – Den studentů – Abychom si nepřipomínali listopadem jenom předčasné slevy na vánoční stromky a děsivé představy o mačkání se v supermarketech a nakupování předražených dárků, pojďme si říct, co se ještě v listopadu událo. Jde o památku na české studenty, kteří roku 1939 uspořádali demonstraci proti Němcům a byli při ní 2 studenti zastřeleni. Poté, na Hitlerův pokyn, následovalo uzavření všech vysokých škol. Studenti později začali být zatýkáni a deportováni do koncentračních táborů. Ale v tento den si připomínáme ještě jednu událost. V naší novodobé historii vzpomínáme 17. listopadu na demonstraci studentů na Národní třídě, která odstartovala roku 1989 samostatnou revoluci.

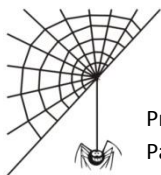

19. 11. – Světový den toalet - Ano, záchod má svůj den. I přes to, že ve většině států je záchod jistotou, stále existují místa, kde tomu tak není. Např. Etiopie, Keňa a další Africké země. Není zde výjimkou, že tamní obyvatelé svoji potřebu vykonávají přímo na ulici. [Pro turisty přímo odstrašující pohled.] Světový den toalet má za úkol zvýšit podvědomí o tomto problému.

21. 11. – Světový den pozdravů – Zvláštní, co říkáte? Jako že bychom se měli zdravít jen 21. 11.? Ne, to je přeci hloupost, jen je tento den přeci trochu zvláštnějším. Tento den se slaví a zdraví po celém světě ve 180zemích. Popudem toho dne byla válka mezi Araby a Izraelci. Proti této válce vystoupil student tímto zvláštním protestem – pozdravem proti válce. Tvrdil totiž, že místo sporů lze věci řešit komunikací a právě pozdrav je velmi jednoduchou mezilidskou komunikací. Takže v tento den se nestyďte a zdravte i ty, které neznáte. Určitě víte, jak pozdravit lidi kolem vás, ale víte, jak jednotlivé pozdravy vznikly? Jak vzniklo ahoj, čau a nazdar? Nazdar vzniklo 14. Dubna 1815, a to poměrně logicky, ze zkratky „na zdraví!“. Za to čau vzniklo z italského slova „ciao“. Dostal se k nám díky italskému filmu „Grande strada azzurra“ neboli „Velká modrá cesta“. S ahoj už je to složitější. V angličtině znamená „lodka“. Pokyn "Ahoy" námořníkům přikazoval pokleknout a modlit se k poutě Ježíšově - **Ad Honorem Jesus.**

Horory 2014

Pro milovníky hororů i letos přišla do kin spousta nových. Paranormal activity znají skoro všichni, ale viděli jste už třeba Pod zemí nebo Annabelle? Já si vybrala čtyři, šla na ně do kina a rozhodla jsem se vám o nich něco říct.

OČISTA: ANARCHIE - tento horor/thriller vyšel do kin už jako druhý díl. Přikláníla bych se spíše k thrilleru, protože až na pár „lekacích“ či krvavých scén, to s hororem nemá nic moc společného. Film je po celou dobu napínavý a podle mnohých lepší než první díl. Očista je o jedné noci v roce,

kdy americká vláda povolila všechny trestné činy, aby se po ostatní dny kriminalita nezvyšovala - "dnes v noci je vše povoleno" Očista: anarchie vypráví o třech různých lidech/skupinkách, co se dnešní noc snaží přežít. Hlavní hrdina se rozhodne pomstít za smrt syna. Shane a Liz jedou z nákupu a rozbije se jim auto. Mají pár minut do zahájení očisty a musí se dostat do bezpečí. A matka s její dcerou, které unesou pro očistu bohatších lidí. Všichni se ale náhodně potkají, prochází všelijakými potížemi a s ochranou hlavního hrdiny se snaží ustát tuto noc. Podaří se jim přežít letošní očistu?

POD ZEMÍ - tento horor se mi líbil o něco méně než Očista: anarchie, ale tento film už byl na rozdíl od Očisty horor. Mladou studentku archeologie zajímá Paříž a její podzemní chodby, do kterých se se skupinkou dalších lidí vypráví. Procházejí

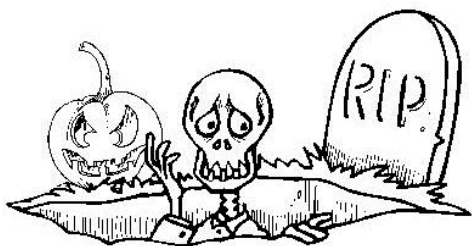
labyrintem chodeb různých velikostí a ignorují výstražné vzkazy, které neberou vážně. Až do té doby, než podivné zjevy spatří. V tu chvíli je už pozdě a oni se nemůžou vrátit zpět, musí stále hlouběji pod zem. Ale jak daleko jde zajít v podsvětí?

ANNABELLE - je jeden z nejlepších hororů, co jsem viděla. Můžu říct, že po tomto hororu už nikdy nepůjdu do sklepa. Je velice napínavý a strašidelné scény jsou opravdu nečekané. Mladá těhotná žena dostane od svého snoubence poslední panenku do svojí sbírky. V panence je však ukrytý démon, který nepřestane, dokud nedostane něčí život. Přestane mladé rodině ubližovat? A čím život si vezme tentokrát?

JESSABELLE - je horor, který vychází v kinech 6.11. Je o slečně na vozíčku, která přišla o svého snoubence. Přestěhovala se do starého domu svého otce, kde našla nahraný vzkaz od její dávno zemřelé matky. Díky tomuto vzkazu Jessie zjistila, že v domě není sama.

-stan-

Halloween History

Halloween je svátek, který se slaví 31. října a většina z nás ho považuje čistě za americký svátek. Mnohé z našich dětí by ho chtěly slavit také, protože je to vlastně takový velký karneval v maskách, při kterém děti navštěvují sousedy a koledují sladkosti.

Halloween vychází původně z pohanského (keltského) svátku Samhain - pohanský nový rok (konec pohanského léta). Používá se také název předvečer svátku Všech svatých. Pravděpodobně to má být den před křesťanským svátkem Všech svatých.

Historie a původ Halloweenu

Slovo halloween je zkrácenina spojení „All-hallow-even“, což doslova znamená předvečer všech svatých. Lidé si v průběhu dne připomínají své příbuzné či známé, kteří je opustili.

Historie Halloweenu sahá až ke keltským slavnostem Samhain, kdy skotští Keltové slavili konec žni a příchod zimy, temnější části roku.

Halloweenské zvyky

- Tradiční Halloweenskou výzdobou jsou svítící lucerničky umísťované v blízkosti obydlí, nejčastěji na oknech měly uvítat zemřelé předky a ochránit dům před zlými duchy.
- Hororové historky jsou oblíbené u starších dětí, které si mezi sebou vypráví strašidelné příběhy. Čím strašidelnější, tím lepší.

Zajímavosti o Halloweenu

- Dýně (v Americe se jim říká Jack o' Lanterns) mají svůj původ v Irsku, kde do nich kdysi dávno lidé v průběhu svátku Samhain dávali svíčky, aby odehnali zlé síly a duchy.
- K Halloweenu neodmyslitelně patří oranžová a černá barva. Oranžová symbolizuje podzemní sklizeň a černá značí temnotu a smrt.

- Pokud o Halloweenu spatříte pavouka, můžete si být jistí, že někdo blízky na vás dává pozor.

-huni-

Strážideleň poetické okénko

Jednou venku při setmění,
děti v strašidla se mění.
V okně dýně, uvnitř svíčka,
a to všechno drží tyčka.

Každý dům je vyzdobený
jako někde z hororu,
příšerky tu lidi děsí,
a to je pak legrační,
s maskou monstra koledují
dobroty si vybrat smějí.

Halloweenský večer

Večer končí pro příšerky
a pro všechny zloduchy
mlsáním zasloužené výhry,
ale jen do jisté míry!

Neboť zuby mají jenom jedny
a na ty musí dávat pozor,
jinak příští další roky,
nevyděsí ani dozor.

Černá a Bílá

Víte, co se vrací opět na scénu? Správně, je to Černá a Bílá, ale nebude to obyčejný díl, protože teď vás chci strachem zahnat do rohu. Opět to bude na vás, co si vyberete na stranu dobra a zla. K porovnávání jsem si vybrala dva horory, které všichni znají.

Saw se dostal na černou listinu, protože pro něj hlasovalo pouhých 7 lidí.

Názory na něj byly:

- Ten pán chtěl napravit všechny lidi od jejich špatností
- Protože měl dobře promyšlený plán
- Spáchání bolestivých vražd
- Není to strašidelné

Paranormal activity se dostal na listinu dobra, protože obdržel 17 hlasů.

Názory na něj byly:

- Lekací
- Nadpřirozené jevy

Můj názor na Saw:

Viděla jsem jen pár dílů, ale fakt se mi to líbilo, protože ta osoba chtěla potrestat lidi za jejich špatnosti. Buď se někdo osvobodil, nebo umřel bolestnou smrtí, ale podle mě, když někdo dělá špatná rozhodnutí, nic jiného si ani nezaslouží. Přestože to není lekací, doporučila bych to, ale po tom určitě na záchod dojdete, takže se u toho bát nemusíte, ale jestli se vám dělá špatně, když koukáte na druhé, jak někomu dost ubližují, tak bych vám to nedoporučila, protože takových scén tam je dost a dost.

Můj názor na Paranormal Activity:

Osobně jsem Paranormal Activity nezkoukla, takže k tomuhle se nevyjádřím, ale dost lidí film považuje za „hloupost“, takže mě to ani neláká se na něj podívat.

Víte, že:

Režisér Paranormal Activity se jmenuje Oren Peli.

Víte, že:

Saw se začal natáčet od roku 2004.

Víte, že:

Paranormal activity se začalo natáčet roku 2007.

Víte, že:

Saw byl inspirací pro mnoho her a filmů.

Černá a Bílá

K porovnávání nadále jsem si vybrala český svátek a světoznámý svátek v Americe.

Dušičky se dostaly s pár hlasy na černou listinu, snad příště bude mít větší úspěch.

- Je to český svátek.
- Dále se k tomu nikdo nevyjádřil

Halloween se dostal na bílou listinu, protože celkem obdržel 17 hlasů.

- Protože dostávají cukrovinky za koledu.
- Užiješ si ho.
- Můžeš se převlíknout do kostýmu.

Můj názor:

Je to den, kdy se slaví den zesnulých. Dřív jsem chodila na hrob rodiny pokládat svíčky, ale po přestěhování už svátek s rodinou neslavíme.

Víte, že:

věta, kterou říkají koledníci je „Trick or Treat“

Víte, že:

Halloween se slaví 31. října.

Víte, že:

Dušičky se slaví 1. listopadu.

Můj názor:

Když jsem bydlela dřív v zahraničí, ve třídě pro nás uspořádali „halloweenskou párty“, kde jsem byla v kostýmu čarodějky. Večer Halloweenu, kdy se chodí koledovat, jsem z okna pozorovala lidi, protože jsem byla dost malá na to, abych šla koledovat. Bydlela jsem tam v paneláku a ťukali nám na dveře děti, všimla jsem si, jak si to všichni užívají a byl to pro mě fakt krásný zážitek, něco tak neuvěřitelného, co se v té zemi oslavuje. Kdybych měla zase někde slavit tento svátek, vím, že bych určitě šla koledovat, protože takový svátek bych si nenechala ujít. Jinak ten kostým mám dodnes ve skříni.

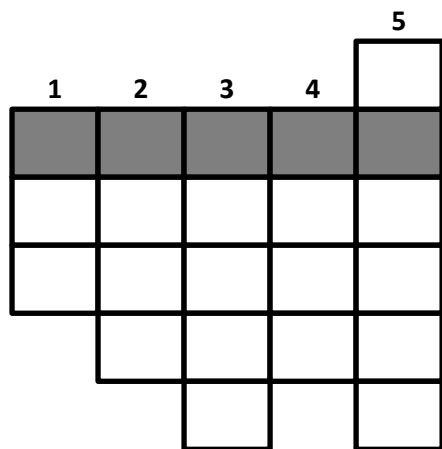
Víte, že:

Při Halloweenu chodí děti od domu k domu, kde řeknou koledu a dostanou odměnu v podobě sladkostí.

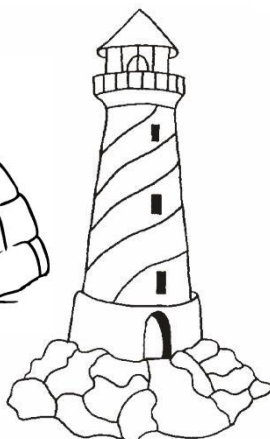
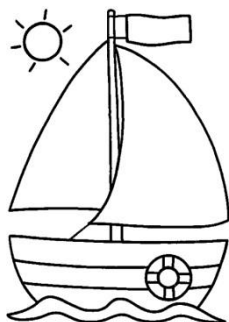
KRÍŽOVKY

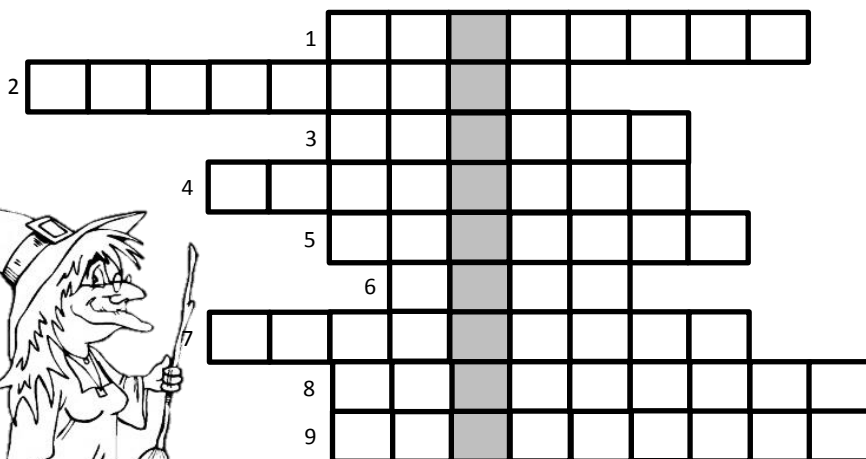
A	N	E	T	A	H	O	A
H	A	L	R	N	L	L	A
O	N	O	N	O	K	A	W
J	I	T	R	N	I	C	E
A	E	A	A	Ů	W	E	M
K	N	K	K	Ž	I	V	O

ANETA NŮŽ
 JITRNICE KIWI
 IVO OLA
 LA EMO
 AHOJ
 JAK
 NANI
 TAK
 TRN
 RAK
 ANO

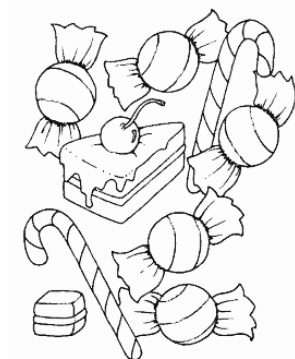

1. Plaví se po vodě
2. Eskymákův dům
3. Dívčí oblečení
4. Máma a ****
5. Opak nízkého

1. Září, říjen,
2. Bonbony, lízátko jsou?
3. Jinak žerty
4. Ples v maskách
5. Svátek zesnulých
6. Jaro, léto, podzim,
7. Létají na koštěti
8. Co dělají děti na Halloween?
9. Jakou barvu má dýně?

(-zura-)

SUPER VEČER

Moje jméno je Lucy a je mi 16. Naše rodina bydlí v domku na kraji lesa.

Rodiče právě odjeli a jdu si do pokoje pustit film (samozřejmě nezapomenu na popcorn). Teď je docela tichá scéna ve filmu, najednou slyším mlátit okna o rám. Je to divné, ale to nic není. Opakuje se to znovu, to se mi nelíbí, půjdu se podívat. Hm, to je zvláštní, všechna okna jsou zavřená. Vráťím se tedy do pokoje, zavřu dveře a najednou slyším klepání. Tohle mě začíná děsit, vždyť jsem doma sama. Ťukání začne zesilovat, úplně to rve uši. Jedna otázka mi ale nedává odpověď, odkud se to ozývá?! Půjdu se podívat ke dveřím, třeba tam někdo je.

Zase to ťukání, čím blíž jsem ke dveřím, tím je to horší. V kukátku vidím černou siluetu s kapucí, trochu mě to děsí, ale otevřu. Jsem blázen?! Vždyť tu nikdo není! Podívám se do ulice, třeba tam někdo bude. Doleva, doprava, hm nikdo tu není, ale počkat! Akorát někdo zašel za roh, ta ulička je ale slepá. Rychle беру telefon, klíče,

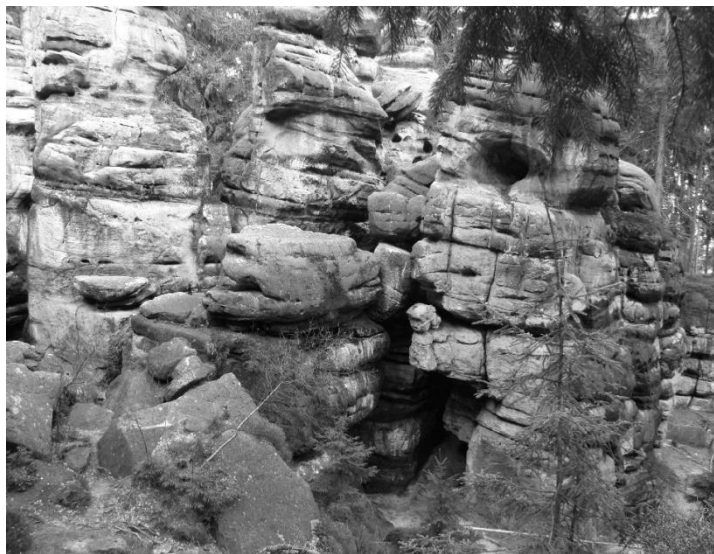

bundu a boty, půjdu tam. Cesta potom vede do lesa. Konečně vidím jasně tu postavu, ale zdá se mi, že ji odněkud znám. Doženu ji, třeba si jen někdo dělal srandu. Osoba ale nejde dohnat, jako kdyby věděla, že za ní jdu, přitom jdu úplně tiše. Blížíme se ke skalám, proč ale sem?! Jdu tedy dál a vchází do skal, byla jsem tu tolikrát a přísahám, že ve skále žádný vchod nikdy nebyl, ale jdu dál. Najednou si osoba sundá kapuci, je to kluk a má blond vlasy, proti němu stojí druhý a vlasy má černé. Toho černovlasého znám, má se mnou angličtinu, jmenuje se Thomas, ale co tady dělá? A proč mi ten druhý klepal na dveře? Chtěl, abych sem šla? Najednou ten blondatý začne říkat: „Lucy pojď sem“.

Zopakuje to, ale já nejdu, to už zvyšuje hlas a skoro křičí. Jdu tedy k němu úplně rozklepaná, ale nemám ponětí, jak věděl, že tady budu. Ten blondák je Paul, dělal se mnou laborky. Najednou se podívá na Thomase a začne mluvit latinou. Mnohokrát jsme se ve škole o latině ba-

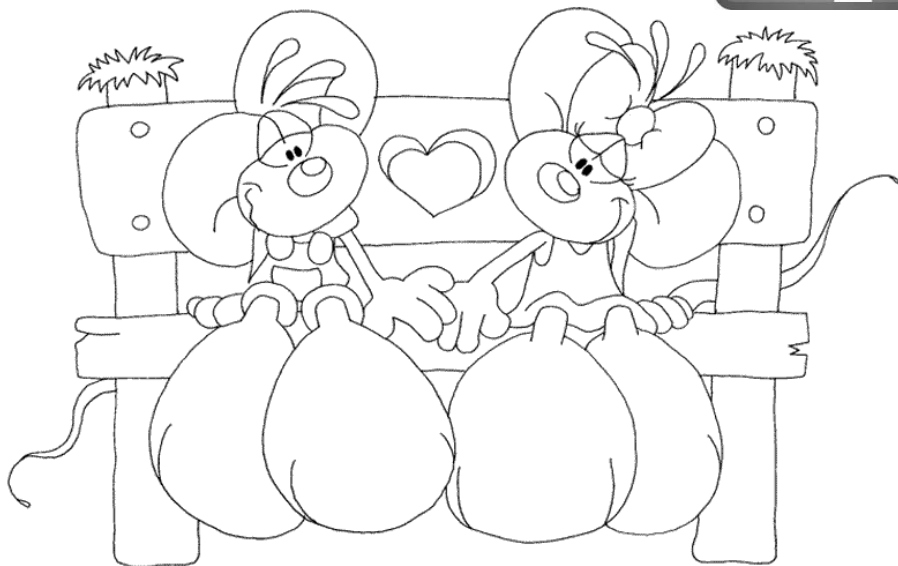
vili, ale Paul se latinu neučí, je to spíše pěťkař. Takhle výbornou latinu jsem nikdy neslyšela. Najednou se na mě podívá a v očích mu vidím jen bělmo. Ehm... Promiň Paule, musím jít, hlí.. Najednou mě ale oba chytí a já se z jejich sevření nemůžu dostat.

Světlo. Listí. Vůně
lesa. Jehličí. Mech.
Jsem v lese opřená o
skálu a náhle si
vzpomenu na večer.
Nechce se mi tomu
věřit, ale zvednu se
a jdu domů. Rodiče
už jsou doma, hurá.
Mamka se mě zeptá:
„Jak bylo u Sarah?“
Zmůžu se jen na:
„Co?“ „No u Sarah,
v šest tě tady
vyzvedávala a šla jsi
k ní spát, s tatínkem

jsme byli celou dobu doma.“ „Jo, jo, dobře mami, hele mám referát z fyziky, jdu si ho udělat.“ „Dobře zlatíčko.“ V hlavě mi koluje mnoho otázek, na které bych chtěla znát odpověď. Zapnu Facebook a vidím krásnou fotku. Je na ní Paul s Thomasem, přidala ji včera Tina. V deset večer... To jsem ale byla v tom lese... 22:01 komentář od Thomase: „super večer“. Nechápu to, vždyť byl v lese, napíšu Thomasovi. „Ahoj, proč si včera byl s Paulem v lese?“ „Co?“ „Ehm, promiň, špatnej chat...“ Tak to nechápu, napíšu Paulovi. Opakuje se to samé. V hlavě se mi honí mnoho otázek, ale není nikdo, kdo by je zodpověděl...

-tepo-

Žebříček pěti nejlepších hororů

1. V zajetí démonů (2013)

Film vypráví hrůzný příběh světově proslulých vyšetřovatelů paranormálních jevů Eda a Lorraine Warrenových, kteří byli pozváni na odlehlou farmu, aby pomohli rodině terorizované temnými silami. V nejhrůzostrašnějším případě svého života jsou Warrenovi nuceni utkat se s mocnou démonickou bytostí.

2. Insidious 2 (2013)

V roce 1986 trápí Joshe Lamberta vidiny podivné staré ženy. Všichni se shodnou na tom, že bude nejlepší, když nechají Joshe na jeho vidiny zapomenout. O 25 let později se se svými dětmi a manželkou Renai stěhuje dočasně k jeho matce Lorraine. Tajemná stařena se znovu vrací a všem hrozí smrtelné nebezpečí.

3. Lesní duch (2013)

Mia a její přátelé se vydají do staré chaty v lese a následně zjistí, že se do ní kdosi vloupal. Sklep byl proměněn v oltář, obklopený desítkami mumifikovaných zvířat a prastarou knihou. Jeden z kamarádů z ní nahlas předčítá, aniž by tušil, jaké následky bude jeho čin mít. Venku zuří nebezpečná bouře a lidé v chatě se zvolna začínají obracet jeden proti druhému.

4. Carrie (2013)

Carrie White je plachá dospívající dívka, která je díky přísné výchově své fanaticky věřící matky totálním outsiderem. Ale Carrie má tajemství: jednoho dne zjistí, že byla obdařena vzácnou, a zároveň děsivou mocí telekineze. Toto nadání se umocňuje a vymyká kontrole při přílišném nervovém nebo emocionálním vypětí. Příběh vyvrcholí v momentě, kdy je Carrie pozvána na maturitní ples, kde se stane obětí velmi krutého žertíku svých zákeřných spolužáků.

5. Očista (2013)

Na jednu jedinou noc v roce se Amerika proměňuje v nejnebezpečnější místo na Zemi. Když se vás někdo rozhodne zabít, nikdo vám nepomůže, protože všechny složky záchranného systému jsou během Očisty mimo provoz. Úspěšní a bohatí Sandinovi se na Očistu připravují v bohorovném klidu. James prodává bezpečnostní systémy, díky nimž svůj dům proměnil v nedobytnou tvrz. Všechno změní jeden cizinec, který se znenadání objeví u jejich dveří a úpěnlivě prosí o záchranu. Pustit ho dovnitř, nebo nepustit?

PAVOUCI

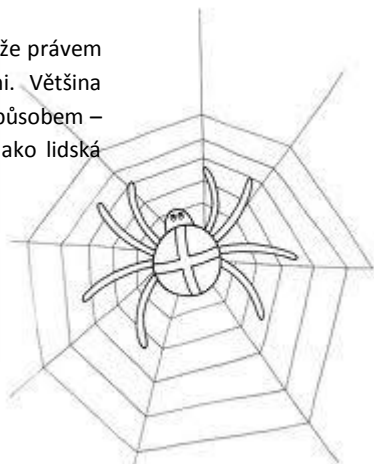

**Bojíte se pavouků? Tak
si radši tento článek
nečtěte.**

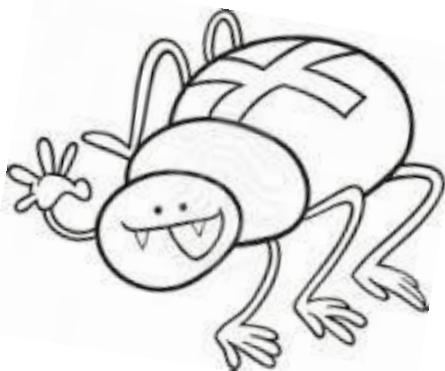
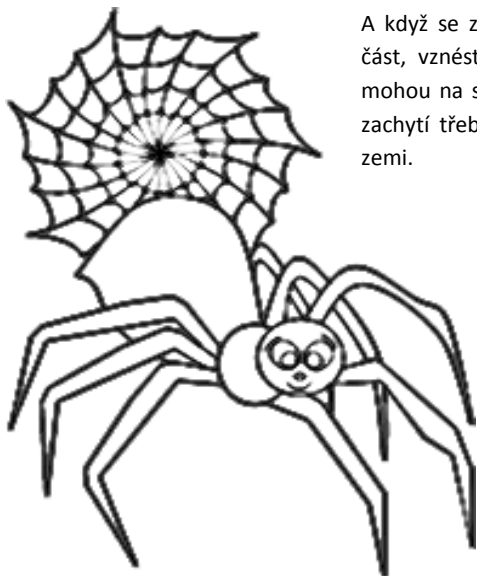

Pavouci jsou dokonalí. Dokáží toho tolik a vše tak perfektně, že právem inspirovali i vznik super hrdiny s pavoučími schopnostmi. Většina pavouků, stejně jako filmový Spiderman, žije samotářským způsobem – existují však i druhy společenské. A ty tvoří kolonie velké jako lidská města

Například taková snovačka pospolitá (*Anelosimus eximius*); žije v obřích koloniích o počtu až 50 000 jedinců. Díky tomu vznikají obří sítě velké desítky metrů – jsou tak velké, že dokáží pokrýt třeba celou louku. Mohou se táhnout až do výšky 20 metrů.

A když se zvedne vítr, může se pavučina, nebo alespoň její část, vznést. Je tak lehká a přitom pevná, že se její kusy mohou na silném větru vznášet dost dlouho. A pak, když se zachytí třeba na drátech vysokého napětí, padají pavouci k zemi.

Strášečný HALLOWEEN- Přízraky

Ano! proč vidíme něco, co tak (možná) není...

Jestli chcete odpovědět na tuhle otázku, čtěte dál.

1. Proč se spojuje zrovna vlkodlak s vlkem a člověkem?

Většina lidí věří, že příběhy o vlkodlácích jsou smyšlené, a vlkodlaci existují jen ve fantazii lidí. Některé příběhy, které se údajně skutečně staly, ale nejsou moc pravděpodobné. Mohla tedy někdy existovat jakási podivná rasa vlčích lidí? První neuvěřitelný a divný příběh se stal roku 1564 v městečku Bedburg v Německu. To, co se stalo, bylo neuvěřitelné, v noci se ztrácely nejdřív zvířata a potom postupně jak děti, tak ženy ale proč ne muži? Všechny to zajímalo, ale dosud se nic nového nezjistilo ani nenašlo. Jediné, co se našlo po ztracených lidech a zvířatech, bylo roztrhané maso a oblečení, které se nedalo rozpoznat, jestli to byl hadr nebo košile. Nikdo nevěřil, že by to byli vlci, protože je znali a věřili jim, jakoby byli součástí rodiny. Všichni to začali řešit a začali se šířit zvláštní a nepravdivé informace, kterým lidé samozřejmě věřili, pak už se neřešilo nic jiného. Proto se rozběhlo pátrání, které trvalo 25 let. Ale stále se nemohli dopátrat pravdy. Ale potom roku 1589 čekal zbylé obyvatele Bedburgu šok. Při lovu „vlkodlaka“ se konečně dopátrali pravdy. Jenže místo „vlkodlaka“ našli lovečtí psi farmáře Petra Stumppa, který v rukách držel vlčí kůži. Farmář se přiznal, že zabil těch plno nevinných malých dětí, těch žen co byly zabity... Farmář věřil, že je posedlý ďáblem a magií. Farmář byl roku 1590 popraven.

2. Upíří případ

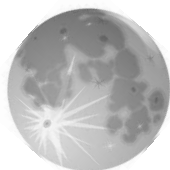
Tahle otázka mi vrtá hlavou - existují upíři?

Tuhle otázku si klade mnoho lidí, ale je to pravda? Vědci říkají: „myslíme si, že upíři existují jen v pohádkách“, ale proč teda ty divné případy, kde se říká: „já ho viděl“. Tyhle lidi se potom většinou berou za blázny, ale co když je to, co říkali, pravda? Jeden takový případ se stal v Kanadě roku 1989. Holka asi tak 16 let milovala jednoho krásného kluka, byli spolu šťastní, ale pak nastala ta osudná noc. Úplněk. Ten den byl divný a ta noc byla ještě divnější... Kluk se zeptal té holky, jestli by nechtěla zajít na noční piknik holka se zeptala mamky, ta to dovolila, a tak se tedy šlo na noční piknik. Oba se těšili a pak se to stalo. Kluk kousl holku, ta začala ječet, ale nemohla se ani pohnout kvůli dávce jedu. Holka se ráno probudila a divila se, co jí je, měla chuť na krev... Začala zabíjet a protože už zabila všechny svoje kamarády i rodinu, začala si to uvědomovat. Co jsem za zvíře? Nemohla s tím žít, tak se rozhodla, že se zabije, ale jak? Musela se probodnout, a tak další úplněk se to stalo. Upírka se zabila a byla konečně šťastná Věříte, že se to stalo? Osobně já jsem tomu věřila, ale nestalo se to, byl to výmysl nějaké holky, co dělala, že to byla ona a obživila. Tahle holka je teď už mrtvá a říká se, že ji zabil ten upír, který byl její milovaný kluk...

KDYŽ MĚSÍC STOUPÁ...

Jmenuji se Adriana. Je mi 13 let a nejsem nijak oblíbená, jelikož se neustále stěhujeme. Prý za lepší práci. Jedinou opravdovou kamarádku jsem měla ve školce, už si ani nepamatuji její jméno. Všechno to vlastně začalo 1. září, když jsem nastoupila do nové školy... „Vstávej! Přijdeš pozdě!“ ozvalo se hlasité klepání, které mě vytrhlo ze sladkého spánku. Nezmohla jsem se na nic jiného, než na hlasité zabručení. *Pokus o vyskočení z postele číslo 1! No bohužel neúspěšně.* Pomalu jsem odkopávala peřinu. Ale zima, která mě do peřiny nutila, byla silnější. Nezbylo mi nic jiného, než se zabalit do deky a odskákat do koupelny. Po skoro úspěšném pokusu udělat ze sebe člověka, jsem dohopsala i do kuchyně. „Prosím, říkejte mi veličenstvo!“ královsky jsem dopadla až na židli. „Hele veličenstvo, za chvíli ti jede autobus,“ zabručel rozespálý hlas mojí starší sestry. „Nikam se mi nechce. Proč tam vlastně že musím?“ zakousla jsem se do chleba s marmeládou. „Opice totiž za kasu nepustí,“ pokračovala sestra. „Ale na to, být opice, ty ani

Měla jsem si sednout vedle pobledlého kluka v černé mikině a tmavě modrých džínách, jehož modré oči a havraní vlasy mě celkem děsily. Než jsem stačila dosednout, někdo mi podal učebnice. „Ahoj,“ usmál se na mě a podal mi skic. „A..ahoj. Co s tím mám dělat?“ nejistě jsem se na něj podívala. „Zkus si ho třeba nejdřív vzít do ruky,“ usmál se a přímo mi ho pohledem vnutil. „Tak díky,“ přikývnul a otočil se k velkému oknu hned vedle lavice, ze kterého bylo vidět na rozsáhlý les. Když zazvonilo, všichni se zvedli a odcházeli do jiných učeben. Těšila jsem se, až tenhle blázeňec skončí. Na obědě jsem seděla sama, vytáhla jsem jablko a začala přežvykovat. „Ahoj!“ byl to Filip. „Ahoj Filipe,“ pokusila jsem se o úsměv a zase se zakousla do jablka. „Nechceš si dneska večer vyrazit?“ posadil se vedle mě, ale bez tácu s jídlem. „Mm, já nevím,“ pokrčila jsem ramený.

„Bude sranda!“ vrazil mi do zad a já se zakuckala. „Vidíš? Mlčení je souhlas. Tak v sedm se stavím. Zatím.“ *Já jsem nemlčela! Nemohla jsem mluvit!* A jak řekl, tak přesně v sedm přišel. „Ahoj, jsi teple oblečená?“ před dveře jsem vylezla v teplácích a tílku. „Co myslíš?“ chytla jsem za tepláky. „Heh, no tak si vem jenom bundu. Stejně ti to sluší,“ ledově se usmál. „Mm, no jistě.“ Vzala jsem si kabát, nazula boty a šla. „Tak kam jdeme?“ zvědavost mi nedala. „Velmi rád bych ti někoho představil,“ chytil mě za zápěstí a zrychlili jsme. „Jo? A koho?“ pokusila jsem se mu vytrhnout, ale měl pevný stisk. „Uvidíš,“ zazubil se a ještě víc přidal do kroku, až jsme skoro utíkali. „Tak koho?!“ už neodpovídal.

„Jsme tu!“ zastavili jsme se mezi skalami. „Tady?“ Byl to vlastně les a uprostřed lesa skály. „Ano, slyšíš je?“ postavil se o dva kroky přede mě a natáhnul hlavu dopředu. „Ne, nikoho a ani nic neslyším. Jen šustit listí.“ Dvě minuty nikdo nepromluvil. „Představuji ti moji rodinu,“ otočil se ke mně a znovu se ledově usmál. „Ale vždyť tu nikdo...“ než jsem stačila domluvit, za záda mu priskočilo šest vlků. Začali mě obcházet a různě si mě prohlížet. Vrčeli. Cenili zuby. Jako by se dorozumívali mezi sebou. „Filipe!“ Z pěti vlků, tu jich náhle stálo šest. *Mám začít utíkat? Blbost! Před zvířetem neuteču. Hlavně když jich je tu tolik!* Poléval mě studený pot. „Filipe!“ neustále jsem opakovala jeho jméno. *Tady sranda končí.* Strach mi nedovolil pohnout se, až když se v mojí hlavě objevil cizí hlas. **Uteč! Uteč!** Dala jsem se do běhu.

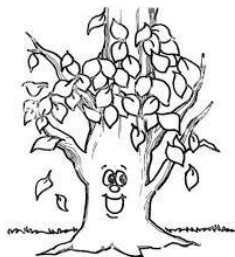

Co to dělám! Za sebou jsem slyšela vlčí vytí. *Jsem mrtvá!* Podívala jsem se za sebe, nikdo tam nebyl. Než jsem stihla otočit hlavu zpátky, ucítila jsem pevné sevření. Do někoho jsem narazila, nebo spíš do *něčeho*. Nemohla jsem otevřít oči. Nemohla jsem volat o pomoc. Nemohla jsem se pohnout. Nemohla jsem nic. „Vstávej!“ hlasité klepání mě vysvobodilo z noční můry. Překvapilo mě, že jsem zase doma. Ráno mi nebylo do řeči. Když jsem přišla do třídy, k velkému překvapení tam Filip nebyl. *Byl to jen blbý sen? Nic z toho se nestalo? Někdo jako Filip neexistuje?* Hlavou se mi honilo tolik otázek. *Určitě to byla jen noční můra.* Z dálky se ozvalo slabé zavytí. *Nebo snad...*

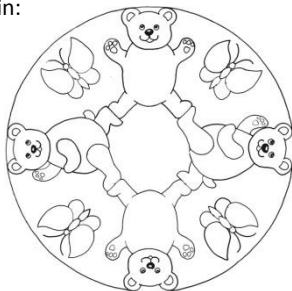

PODZIMNÍ VÝZDOBA

Na podzim se dá vyrobit mnoho věcí a výzdob, tady máte několik nápadů ze školních družin:

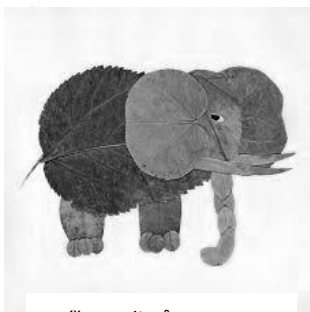
podzimní strom

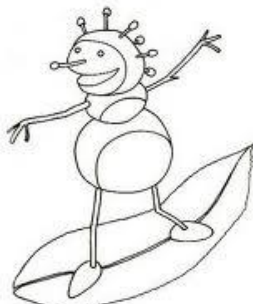
podzimní mandaly

létací drak

zvířata z listů

panáček z kaštanů

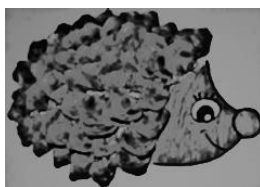

zápichy

razítka z brambor

netopýr

podzimní ježek

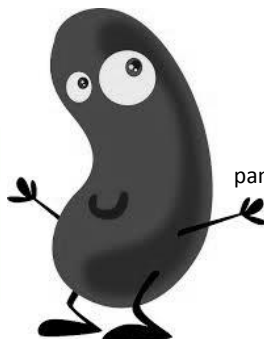
panáček z listů

růže z listů

muchomůrka

panáček z brambor

Horoskop

aneb zamysli se

BERAN

21.3.-19.4.

Máš v sobě tolik adrenalinu, zajdi do nějakého strašidelného hradu a pořádně si to užij.

BÝK

20.4.-20.5.

Z každé strany se na tebe hrnou stíny a ty nevíš, jak utéct.

BLÍŽENCI

21.5.-21.6.

Dávej pozor, na koho se díváš, nevíš, jaká příšera se do tebe může zamilovat.

RAK

22.6.-22.7.

Dávej si pozor, může se ti něco stát, zrovna když to budeš nejmíň čekat.

LEV

23.7.-22.8

Jsi tak krásný/á, že svojí krásou někoho přímo očaruješ, neboj se toho využít.

PANNA

23.8.-22.9.

Už konečně projev city, než zůstaneš navždy sám.

VÁHY

23.9.-22.10.

Nepřipouštěj si tolik lidí k tělu, dokáží ti srdce rozlámat na kousky.

STŘelec

22.11.-21.12.

Tvoje dívka/kluk se najedou hodně změnit, bude se chovat hystericky a dokáže ti i ublížit.

ŠTÍR

23.10.-21.11.

Jsi bojácný/á, ale nepřeháněj to nebo se ti to vrátí.

KOZOROH

22.12.-19.1.

Problémy ve škole se na tebe valí jak pytel kamení. Postav se jim, než bude pozdě.

VODNÁŘ

20.1.-18.2.

Nelekej se nových zážitků, užijvej si je!

RYBY

19.2.-20.3.

Něco tě v blízké době překvapí, dokonce i možná vystraší.

